

Sukhmandar Singh v. The State of Punjab & others 477
(Jawahar Lal Gupta, J.)

ਬਜਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਜਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਡਹਾਕ / ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ., ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸੁਖਮੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

2000 ਦਾ CWP ਨੰ. 2369

6 ਜੁਲਾਈ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 — ਆਰ.ਆਈ. 13.21—ਅਪਗ੍ਰਿਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995—ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਪਹਰਜਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਪਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ 3 J ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ — RI 1934 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 13.21 ਡੀਜੀਪੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਐਸਐਸਪੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਡੀਜੀਪੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ - ਛੋਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ

ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਨਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ ੫)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13.21 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਤੱਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) Thebipetitioner?thej PunjabeArmed3 ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, 30 ਮਈ, 1986 ਤੋਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈ। 5 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜਬਲਪੁਰ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੱਟ ਦੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਜੀਆਈ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 35% ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅਪੰਗਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਪਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਨ ਲਈ। 27 ਅਗਸਤ, 1997 ਦੀ ਉਸ ਦੀ

ਚਿੱਠੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਐਸਆਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅੰਗਹੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਛੋਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਸਾਡੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ....."' ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 13.21 ਵਿੱਚ "ਇਹ ਆਈਜੀਪੀ (ਹੁਣ ਡੀਜੀਪੀ) ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੱਪਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਵੇ।" ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਛੋਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ/ਰਿਖਾ PPR 13.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਜੀਪੀ (ਹੁਣ ਡੀਜੀਪੀ) ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡੀਜੀਪੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ....."

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਰਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਛੋਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਟਬ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ 'ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼' ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ* ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋਅਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਏ

ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੱਪਰ ਸਕੂਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ। ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਨਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲੀ ਇੱਕ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼'

ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਗੁੱਡ' ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ "ਵੀ. ਚੰਗਾ". ਫਿਰ ਵੀ, ਛੋਟ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 13.21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਨਿਯਮ 13.21 ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“ਆਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ: ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ”.

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਸ਼ੁਭਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ"। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ "ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਨਤੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਇਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਫਲਦਾਇਕ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲਾਸ-1 ਦੇ 7 ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ, ਜਮਾਤ-2 ਦੇ 6 ਅਤੇ ਕਲਾਸ-ਆਈਲ ਦੇ 23 ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ ਹਨ।

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 481 (ਜੀ. ਐੱਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.)

ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਕੈਨਿਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੀਟੀਏਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਉਸ ਨੋਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ..... " ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ 'ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਤੱਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(9) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਨਤੀਜੇ ਆਉਣਗੇ।

(12) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ ਜੇ.ਜੇ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWPNo 2000 ਦਾ 6071

14 ਜੁਲਾਈ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226*—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970—ਆਰ.ਐਲ. 19(2)—ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ

ਅਤਿਅੰਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ — ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ। 19(2) ਤਨਬਾਹ ਅਤੇ
ਇਲਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਕੋਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ